Joi, 8 iulie 2021

P9_TA(2021)0358

Revizuirea cadrului legislativ macroeconomic

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2021 referitoare la revizuirea cadrului legislativ macroeconomic pentru un impact mai bun asupra economiei reale a Europei și o mai mare transparență a procesului decizional și a responsabilității democratice (2020/2075(INI))

(2022/C 99/21)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, semnat la Roma în 1957,

— având în vedere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 121, 122, 126 și 136 și Protocolul nr. 12 la tratat,

— având în vedere rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate (raport intermediar) ([1]) și rezoluția sa din 6 iulie 2011 referitoare la criza financiară, economică și socială: recomandări privind măsurile și inițiativele care trebuie luate ([2]),

— având în vedere Directiva 2011/85/UE a Consiliului din 8 noiembrie 2011 privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre ([3]),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1173/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro ([4]),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1174/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro ([5]),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1175/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ([6]),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ([7]),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1177/2011 al Consiliului din 8 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii deficitului excesiv ([8]),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 472/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind consolidarea supravegherii economice și bugetare a statelor membre din zona euro care întâmpină sau care sunt amenințate de dificultăți grave în ceea ce privește stabilitatea lor financiară ([9]),

([1]) JO C 70 E, 8.3.2012, p. 19.
([2]) JO C 33 E, 5.2.2013, p. 140.
([3]) JO L 306, 23.11.2011, p. 41.
([4]) JO L 306, 23.11.2011, p. 1.
([5]) JO L 306, 23.11.2011, p. 8.
([6]) JO L 306, 23.11.2011, p. 12.
([7]) JO L 306, 23.11.2011, p. 25.
([8]) JO L 306, 23.11.2011, p. 33.
([9]) JO L 140, 27.5.2013, p. 1.

Joi, 8 iulie 2021

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 473/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind dispozițiile comune pentru monitorizarea și evaluarea proiectelor de planuri bugetare și pentru asigurarea corectării deficitelor excesive ale statelor membre din zona euro ([10]),

— având în vedere rezoluția sa din 24 iunie 2015 referitoare la evaluarea cadrului de guvernanță economică: bilanț și provocări ([11]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 10 februarie 2015 intitulată „Utilizarea optimă a flexibilității în cadrul normelor prevăzute de Pactul de stabilitate și de creștere" (COM(2015)0012/2),

— având în vedere Raportul celor patru președinți din 5 decembrie 2012 intitulat „Către o veritabilă uniune economică și monetară", Raportul celor cinci președinți din 22 iunie 2015 privind finalizarea uniunii economice și monetare a Europei, Cartea albă a Comisiei din 1 martie 2017 privind viitorul Europei și documentul de reflecție al Comisiei din 31 mai 2017 privind aprofundarea uniunii economice și monetare,

— având în vedere Raportul special nr. 03/2018 al Curții de Conturi Europene, intitulat „Audit al procedurii privind dezechilibrele macroeconomice (PDM)",

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european (COM(2019)0640),

— având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european ([12]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 5 februarie 2020 intitulată „Evaluarea guvernanței economice" (COM(2020)0055),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 13 martie 2020 intitulată „Răspunsul economic coordonat la epidemia de COVID-19" (COM(2020)0112),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 20 martie 2020 privind activarea clauzei derogatorii generale din cadrul Pactului de stabilitate și de creștere (COM(2020)0123),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație" (COM(2020)0456),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Un buget al UE care capacitează puterea de acțiune a Planului de redresare pentru Europa" (COM(2020)0442),

— având în vedere propunerea Comisiei din 28 mai 2020 de regulament al Consiliului de instituire a Instrumentului de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma pandemiei de COVID-19 (COM(2020)0441),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 ([13]),

— având în vedere Raportul special nr. 16/2020 al Curții de Conturi Europene, intitulat „Semestrul european – Recomandările specifice fiecărei țări abordează probleme importante, însă punerea lor în aplicare trebuie să fie ameliorată",

— având în vedere evaluarea de către Consiliul bugetar european a normelor bugetare ale UE, cu accent pe legislația din 11 septembrie 2019 privind guvernanța economică și pachetul privind supravegherea și monitorizarea bugetare, raportul anual al Consiliului bugetar european din 29 octombrie 2019, declarația Consiliului bugetar european din 24 martie 2020 privind COVID-19, evaluarea Consiliului bugetar european din 1 iulie 2020 privind orientarea bugetară adecvată pentru zona euro în 2021 și raportul anual al Consiliului bugetar european din 20 octombrie 2020,

([10]) JO L 140, 27.5.2013, p. 11.
([11]) JO C 407, 4.11.2016, p. 86.
([12]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.
([13]) JO L 198, 22.6.2020, p. 13.

— având în vedere concluziile Consiliului European din 11 decembrie 2020 privind CFM și Next Generation EU, COVID-19, schimbările climatice, securitatea și relațiile externe,

— având în vedere acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs vizând introducerea de noi resurse proprii ([14]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ([15]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 mai 2020 referitoare la noul cadru financiar multianual, resursele proprii și planul de redresare ([16]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2020/672 al Consiliului din 19 mai 2020 privind instituirea unui instrument european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE) ca urmare a epidemiei de COVID-19 ([17]),

— având în vedere concluziile Consiliului European din 21 iulie 2020,

— având în vedere rezoluția sa din 23 iulie 2020 referitoare la concluziile reuniunii extraordinare a Consiliului European din 17-21 iulie 2020 ([18]),

— având în vedere Strategia anuală pentru 2021 privind creșterea durabilă a Comisiei (COM(2020)0575) din 17 septembrie 2020,

— având în vedere poziția sa din 16 septembrie 2020 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene ([19]),

— având în vedere rezoluția sa din 13 noiembrie 2020 referitoare la Planul de investiții pentru o Europă durabilă – modalități de finanțare a Pactului verde ([20]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență ([21]),

— având în vedere previziunile economice europene elaborate de Comisie: iarna anului 2021 (Documentul instituțional 144) din februarie 2021,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2021 intitulată „Un an de la izbucnirea pandemiei de COVID-19: răspunsul în materie de politică bugetară” (COM(2021)0105),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 5 februarie 2020 intitulată „Evaluarea guvernanței economice – Raport privind aplicarea Regulamentelor (UE) nr. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 și 473/2013 și privind adecvarea Directivei 2011/85/UE a Consiliului” (COM(2020)0055),

— având în vedere previziunile economice europene elaborate de Comisie: primăvara anului 2021 (Documentul instituțional 149) din mai 2021,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 2 iunie 2021 intitulată „Coordonarea politicilor economice în 2021: depășirea crizei provocate de pandemia de COVID-19, sprijinirea redresării și modernizarea economiei noastre” (COM(2021)0500),

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri constituționale (A9-0212/2021),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

---

([14]) JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28.
([15]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.
([16]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0124.
([17]) JO L 159, 20.5.2020, p. 1.
([18]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0206.
([19]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0220.
([20]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0305.
([21]) JO L 57, 18.2.2021, p. 17.

Joi, 8 iulie 2021

A. întrucât, în ultimii 30 de ani, cadrul de guvernanță economică a suferit o serie de modificări pentru a elimina defectele sale de concepere și de punere în aplicare și pentru a-l adapta la noile provocări economice;

B. întrucât actualul cadru de guvernanță prezintă deficiențe conceptuale și practice care conduc la norme excesiv de complexe, la o aplicare deficitară, la lipsa de asumare a responsabilității și la lipsa stimulentelor pentru aplicarea unor politici contraciclice simetrice; întrucât cadrul actual nu a reușit să reducă divergențele din cadrul UE și nici să protejeze sau să stimuleze investițiile publice care favorizează creșterea;

C. întrucât, în urma crizei financiare globale, reformele succesive ale UEM s-au concentrat pe reducerea riscurilor, dar nu au reușit să introducă elemente de repartizare a riscurilor;

D. întrucât programele de ajustare macroeconomică nu au fost întrutotul acceptate la nivel național și au afectat structura socială a țărilor care le-au pus în aplicare;

E. întrucât, în 2015, Comisia Europeană a adoptat orientări referitoare la utilizarea optimă a flexibilității în normele Pactului de stabilitate și de creștere, întărind legătura dintre reformele structurale, investiții și responsabilitatea fiscală;

F. întrucât Uniunea Europeană se confruntă cu numeroase probleme pe termen lung: o criză a sănătății publice, o criză climatică și o lipsă a investițiilor în infrastructura publică, care agravează disparitățile socioeconomice;

G. întrucât problema dublei tranziții necesită investiții publice suplimentare, care sunt obstrucționate de actualul cadru fiscal; întrucât, atât în sectorul public, cât și în cel privat, investițiile erau deja în mod clar insuficiente înainte de criză, în pofida ratelor dobânzii care au atins un minim istoric;

H. întrucât investițiile publice brute au scăzut în urma crizei financiare și a crizei datoriilor publice și, în multe state membre, investițiile publice nete sunt chiar negative, însemnând că actualul cadru fiscal conduce la măsuri de consolidare excesiv de regresive și facilitează declinul investițiilor publice în perioadele de consolidare fiscală;

I. întrucât există lacune mari în finanțarea investițiilor și care ar trebui eliminate: 470 de miliarde EUR pe an până în 2030 pentru îndeplinirea obiectivelor de mediu ale UE ([22]), 142 de miliarde EUR pe an pentru infrastructura socială, cum ar fi spitalele sau școlile ([23]) și 190 de miliarde EUR pe an pentru stabilizarea capitalului public ([24]);

J. întrucât nivelurile datoriei publice la începutul pandemiei erau ridicate și recesiunea economică nemaiîntâlnită, măsurile fiscale naționale fără precedent luate ca răspuns la pandemie și nevoia de a sprijini o redresare durabilă și incluzivă vor avea un impact asupra finanțelor publice, împingând ponderea datoriei UE din PIB spre un nou vârf, peste 100 % din PIB;

K. întrucât sustenabilitatea mediului ([25]) și cea socială sunt interconectate cu riscurile pentru sustenabilitatea fiscală pe termen lung;

L. întrucât pandemia provoacă un șoc exogen fără precedent, având efecte asimetrice extinse, influențând negativ perspectivele economice ale UE și dând amploare divergențelor dintre statele membre;

([22]) Comisia Europeană, SWD(2020)0098, „Identificarea nevoilor în materie de redresare ale Europei”, 27.5.2020, p. 14-16.

([23]) Această estimare acoperă numai sănătatea și îngrijirea pe termen lung (70 de miliarde EUR), educația și învățarea pe tot parcursul vieții (15 miliarde EUR) și locuințele la prețuri accesibile (57 de miliarde EUR). Sursă: Fransen, L., Bufalo, G., Reviglio, E., „*Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe – Report of the High-Level Task Force on Financing Social Infrastructure in Europe*” (Stimularea investițiilor în infrastructura socială în Europa – Raportul Grupului operativ la nivel înalt privind finanțarea infrastructurii sociale în Europa), 2018, p. 116.

([24]) Comisia Europeană, SWD(2020)0098, „Identificarea nevoilor în materie de redresare ale Europei”, 27.5.2020, p. 18-20.

([25]) Catastrofele tind să scadă producția economică (Botzen, Deschenes și Sanders, 2019); FMI estimează că dezastrele meteorologice majore ar putea avea un impact negativ asupra PIB-ului real pe cap de locuitor, iar țările care sunt mai bine echipate pentru a răspunde dezastrelor naturale majore ar putea amortiza mai ușor impactul.

M. întrucât pandemia a amplificat inegalitățile și sărăcia preexistente și a demonstrat importanța modelului social european și a plaselor sale de siguranță socială existente;

N. întrucât, în Europa, previziunile economice ([26]) ([27]) arată o redresare cu mai multe viteze, incompletă și inegală; întrucât introducerea vaccinului se accelerează și există riscuri considerabile de divergențe și inegalități agravate între țări, sectoare și segmente ale societății, în special în rândul lucrătorilor tineri, al femeilor și al lucrătorilor slab calificați;

O. întrucât există încă riscuri pe termen lung de afectare a economiilor anumitor state membre și, prin urmare, retragerea sprijinului ar trebui completată cu măsuri de facilitare a creării de locuri de muncă și a realocării, și anume prin programe de recalificare, însoțite de indemnizații, după caz;

P. întrucât riscurile geopolitice ar putea avea un impact asupra sustenabilității datoriei publice;

Q. întrucât sprijinul fiscal discreționar a variat ca dimensiune și componență între statele membre, existând o corelație pozitivă clară între marja de manevră bugetară și dimensiunea răspunsului politic care a condus la un răspuns asimetric, ceea ce ar putea crea riscul unor condiții de concurență inegale pe piața internă și ar varia și mai mult viteza de redresare;

R. întrucât răspunsul UE la criză ([28]) a consolidat UEM și, până în prezent, a reușit să creeze un climat de încredere și să țină în frâu volatilitatea piețelor financiare; subliniază, în acest sens, importanța emiterii de obligațiuni ale UE;

S. întrucât, în 2020, Comisia a demarat o consultare publică cu privire la revizuirea eficacității cadrului de guvernanță economică, care a fost perturbată de apariția pandemiei de COVID-19,

1. invită Comisia să relanseze discuția publică privind evaluarea guvernanței economice a UE și să prezinte propuneri legislative cuprinzătoare și ambițioase ca rezultat al procesului de evaluare; constată că evaluarea cadrului de guvernanță economică a fost suspendată din cauza pandemiei;

O politică bugetară pentru o redresare durabilă și în beneficiul tuturor

2. salută activarea clauzei derogatorii generale din Pactul de stabilitate și de creștere, pe deplin justificată de impactul economic și social al pandemiei; remarcă faptul că clauza derogatorie generală nu suspendă procedurile prevăzute de Pactul de stabilitate și de creștere și recunoaște că aceasta va permite Comisiei și Consiliului să ia măsurile necesare de coordonare a politicilor în cadrul pactului, ignorând provizoriu cerințele bugetare care s-ar aplica în mod normal; subliniază că clauza derogatorie generală a permis statelor membre să adopte măsuri foarte importante în materie de cheltuieli și venituri pentru a reduce la minimum impactul economic și social al pandemiei și că sprijinul bugetar ar trebui eliminat treptat pentru a sprijini eforturile statelor membre de a susține redresarea, în sprijinul bunăstării economice și sociale; ia act de gradul de flexibilitate demonstrat de cadrul actual de guvernanță economică în răspunsul coordonat al politicilor la criza provocată de pandemia de COVID-19;

3. salută comunicarea Comisiei din 3 martie 2021 conținând considerațiile propuse cu privire la aplicarea în continuare sau suspendarea clauzei derogatorii generale; constată că ar trebui luată în considerare o evaluare generală a stării economiei, bazată mai ales pe criterii cantitative; este de acord că nivelul de activitate economică din UE sau din zona euro în comparație cu nivelurile dinaintea crizei ar trebui să fie criteriul esențial; subliniază totuși, în acest sens, importanța evoluției situațiilor sanitare, sociale și economice din UE și din economia zonei euro; felicită Comisia pentru comunicarea sa privind coordonarea politicilor economice, unde se arată că clauza derogatorie generală din Pactul de stabilitate și de creștere se va aplica și în 2022 și se preconizează suspendarea sa din 2023;

([26]) Previziunile economice ale Comisiei din primăvara anului 2021 indică în 2020 o contracție de - 6,1 % din PIB în UE și de - 6,6 % din PIB în zona euro. Se preconizează că PIB-ul se va redresa lent pe termen scurt, cu 4,2 % în 2021 și 4,4 % în 2022 în UE și 4,3 % în 2021 și 4,4 % în 2022 în zona euro.

([27]) „*World Economic Outlook*: *Managing Divergent Recoveries*" (Perspectiva economică globală: gestionarea redresărilor divergente), FMI (aprilie 2021).

([28]) În special prin pachetul de redresare și instrumentul SURE.

Joi, 8 iulie 2021

4. consideră că evaluarea cadrului de guvernanță economică se va face în circumstanțe dificile (ratele scăzute ale dobânzii, nivelul fără precedent al datoriei publice și amplul pachet de redresare bugetară constând din granturi și împrumuturi finanțate din datoria UE);

5. este de părere că această evaluare este necesară; împărtășește opinia Consiliului bugetar european că este important să știm clar cum se va derula revizuirea cadrului bugetar, preferabil înainte de a dezactiva clauza derogatorie generală;

6. este conștient de faptul că inițierea acestei revizuiri va fi mai dificilă și mai controversată, creând disensiuni, după dezactivarea clauzei derogatorii generale; consideră, prin urmare, că ar trebui să se aibă în vedere evaluarea cadrului de guvernanță economică înainte de reîntoarcerea la normele bugetare normale;

7. constată că, în contextul de față, aplicarea cadrului bugetar actual, în special a traiectoriilor de ajustare, ar conduce la o reducere rapidă a datoriei, care ar putea submina traiectoria de redresare a economiilor și ar putea afecta angajamentul statelor membre de a respecta regulile bugetare;

8. invită Comisia să ofere orientări clare de politică bugetară pentru statele membre în perioada de aplicare a clauzei derogatorii generale, orientări care să vizeze poziții bugetare prudente pe termen mediu și să asigure sustenabilitatea bugetară pe termen mediu; după ce clauza derogatorie generală va fi suspendată și în absența unui cadru revizuit, solicită utilizarea tuturor mecanismelor de flexibilitate existente prevăzute în actualul cadru de guvernanță economică, cum ar fi „clauza privind evenimentele neobișnuite", pentru fiecare țară în parte, pentru a preveni consolidarea bugetară prematură și a limita riscurile negative pe termen lung;

9. consideră că trebuie aplicați cu prudență indicatorii economici și traiectoriile de ajustare și cere deci să se revizuiască vademecumul și Codul de conduită privind Pactul de stabilitate și de creștere; evidențiază că orientările bugetare ar trebui să evite tendințele prociclice, să încurajeze convergența ascendentă, să promoveze redresarea sustenabilă, incluzivă, ecologică și digitală, contribuind la Pactul verde european și la punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale, în funcție de situațiile diferite din statele membre și să contracareze dezechilibrele macroeconomice;

10. consideră că împrumuturile NextGenerationEU (NGEU) ar trebui înscrise ca datorie națională; invită Comisia ca, în actualizările orientărilor privind punerea în aplicare a Pactului de stabilitate și de creștere, să acorde cheltuielilor finanțate prin împrumuturi NGEU același tratament ca și în cazul Fondului european pentru investiții strategice (FEIS) în contextul Comunicării Comisiei privind flexibilitatea;

11. solicită în continuare o poziție bugetară expansionistă atât timp cât este necesar pentru a sprijini redresarea în urma pandemiei de COVID-19 și pentru a stimula schimbările transformatoare care fac economiile mai ecologice, mai digitale și mai favorabile incluziunii, asigurând în același timp sustenabilitatea bugetară pe termen mediu; avertizează împotriva retragerii premature a sprijinului și este de acord cu recomandarea Comisiei ca politica bugetară să rămână flexibilă și să se adapteze la situația în evoluție, după cum se consideră necesar; consideră că măsurile de sprijin bugetar ar trebui să fie mai bine direcționate pe măsură ce redresarea înaintează; sprijină politicile adaptate la stadiul pandemiei, la calea spre redresare economică și la circumstanțele individuale ale țărilor;

12. invită Comisia să se asigure că statele membre elaborează strategii credibile de ieșire din politicile de criză, fără a aduce atingere traiectoriilor bugetare viitoare;

13. ia act de riscurile negative pe termen lung la adresa acumulării de capital și a pieței forței de muncă din cauza pandemiei, care ar putea afecta economia; evidențiază că este probabil ca redresarea să rămână inegală, iar politica bugetară ar trebui să limiteze efectele negative și să reducă inegalitățile prin sprijinirea acelor segmente ale economiei și ale societății care prezintă un risc mai mare de apariție a unor evoluții divergente;

14. invită statele membre să integreze sprijinul fiscal de înaltă calitate în cadre credibile pe termen mediu și să elaboreze planuri solide de politică bugetară pe termen mediu pentru a se asigura că, acolo unde sunt necesare măsuri bugetare expansioniste, acestea sunt sprijinite de măsuri de creștere economică și favorabile incluziunii și să asigure rolul anticiclic al politicii fiscale, ținând seama de faptul că măsurile de politică bugetară de urgență sunt temporare, limitate și orientate către asigurarea sustenabilității bugetare pe termen mediu; invită statele membre să monitorizeze riscurile bugetare, și anume

datoriile contingente, după caz; reamintește importanța tot mai mare a monitorizării riscurilor bugetare la adresa sustenabilității; constată că astfel de bune practici în materie de gestiune a finanțelor publice ar îmbunătăți transparența și răspunderea;

15. consideră binevenit răspunsul imediat și coordonat al instituțiilor Uniunii și al statelor membre constând din politici economice ce urmăresc să evite creșterea vertiginoasă a numărului de firme în insolvență și a șomajului; recomandă ca sprijinul de natură generală să fie înlocuit treptat cu scheme mai bine orientate, pentru a limita riscurile la adresa întreprinderilor; recomandă concentrarea sprijinului public numai asupra întreprinderilor viabile pe termen lung, având în vedere agenda verde și digitală a UE;

16. observă că orientarea bugetară la nivelul statelor membre și cadrul macroeconomic au promovat adeseori politici bugetare prociclice, atât înperioadele favorabile, cât și în cele dificile, respectiv prin faptul că nu s-au creat suficiente rezerve în unele perioade sau nu s-a utilizat suficient marja de manevră bugetară în altele; constată, de asemenea, că a existat o corelație pozitivă între statele membre care dispun de o marjă de manevră bugetară și capacitatea acestora de a mobiliza rapid pachete de stimulente fiscale într-un ritm mult mai rapid și fără costuri de îndatorare, ceea ce a contribuit la atenuarea efectelor socioeconomice negative ale pandemiei;

17. subliniază importanța politicilor bugetare, astfel încât statele membre să fie toate în măsură să asigure o redresare sustenabilă, ecologică, digitală și favorabilă incluziunii, pe de o parte, și, pe de altă parte, să asigure politici bugetare sustenabile și că datoria publică este sustenabilă pe termen lung;

18. consideră că răspunsul fiscal european comun (NGEU) este esențial pentru redresare; solicită o utilizare rapidă și eficace a resurselor NGEU, respectând totodată pe deplin criteriile convenite, care vor juca un rol important în sprijinirea redresării economice sustenabile și favorabile incluziunii și în stimularea productivității și a investițiilor în întreaga UE;

O evaluare a cadrului legislativ macroeconomic

19. subliniază interacțiunea inerentă dintre politicile monetare și bugetare, respectând pe deplin mandatul BCE, independența sa și salvgardându-i legitimitatea democratică; ia act de succesul introducerii adecvate și responsabile a ambelor politici pentru a contribui la furnizarea sprijinului necesar pentru economiile post-COVID-19, cea dintâi prin menținerea unor condiții de finanțare favorabile, iar cea de a doua prin sprijinirea întreprinderilor, a lucrătorilor și a cetățenilor, demonstrând capacitatea acestor politici de a răspunde la criză; consideră că retragerea prematură a politicii bugetare ar trebui și ea evitată pentru a nu anula efectul stimulent al programului de redresare;

20. subliniază că politica monetară a dus povara principală a stabilizării în ultimii ani și în timpul crizei; constată că criza provocată de pandemie a demonstrat că stabilizarea nu poate fi doar responsabilitatea politicii monetare și că politica bugetară ar trebui să aibă un rol mai important; deși condițiile monetare actuale sunt laxe și sprijină redresarea economiei în timpul crizei, avertizează cu privire la dependența excesivă de o orientare laxă a politicii monetare și de un cost extrem de scăzut al datoriei publice;

21. subliniază că politicile bugetare naționale, împreună cu politicile Uniunii, vor avea un rol important în îndeplinirea angajamentelor și responsabilităților Uniunii Europene în lupta globală împotriva schimbărilor climatice;

22. subliniază că există factori structurali, cum ar fi îmbătrânirea populației, creșterea economiilor, inflația scăzută, concentrarea investițiilor și o încetinire a productivității care ar putea menține ratele reale ale dobânzii la un nivel scăzut pe termen mediu și lung; consideră că politicile macroeconomice ar trebui să ia în vizor factorii care determină riscul de stagnare cronică prin reforme sustenabile, echilibrate, de stimulare a creșterii și a productivității și echitabile din punct de vedere social; reamintește că stagnarea cronică este caracterizată de obicei prin scăderea forței de muncă disponibile, cerere redusă, economii excesive și investiții reduse, printre alți factori;

23. subliniază necesitatea de a fi pregătiți pentru scenarii mai puțin pozitive; ia act de faptul că impactul provocat de pandemia de COVID-19 a dus la o creștere a economiilor și că unele opțiuni de investiții au fost amânate; subliniază că, odată ce restricțiile vor fi relaxate și economia se va redresa, ratele dobânzilor ar putea avea o creștere determinată de prognozele inflaționiste; subliniază importanța promovării investițiilor publice și private pentru deblocarea de capital

suplimentar, în special în contextul redresării UE; subliniază că nu numai nivelul investițiilor este cel care contează pentru creștere, ci și introducerea de programe de investiții și calitatea și executarea acestora; constată o scădere substanțială de investiții în timpul ultimei crize și subliniază importanța redresării economice pentru a crește profitabilitatea investițiilor;

24. consideră că un cadru de guvernanță economică adecvat și credibil este o cerință necesară pentru politici bugetare sustenabile, traiectorii ale datoriei și ale deficitului care să asigure căi credibile de reducere a datoriei, prin promovarea unei creșteri sustenabile și favorabile incluziunii pe termen lung, asigurând totodată condiții de finanțare favorabile, în special pe termen lung; consideră și că acest cadru ar trebui să integreze elemente pentru a evita politicile prociclice și pentru a crea rezerve suficiente în perioadele favorabile, pentru a putea îndeplini, atunci când este necesar, o funcție de stabilizare macroeconomică pe termen scurt și pentru a asigura o guvernanță îmbunătățită și transparentă, ceea ce, la rândul său, face ca economia să poată funcționa;

O analiză cuprinzătoare a sustenabilității datoriei publice

25. evidențiază că nivelurile datoriei publice au crescut considerabil, ajungând la aproape 102 % din ponderea agregată a datoriei în PIB în zona euro, cu o creștere suplimentară preconizată pentru 2021 și 2022, și că unele state membre au deja niveluri mai vechi considerabile ale datoriei; constată că circumstanțele s-au schimbat de la definirea criteriilor de la Maastricht; subliniază deci că cadrul de guvernanță economică ar trebui revizuit în contextul mediului economic actual și, plecând de la experiențele de până în prezent și respectând pe deplin tratatele, noul cadru va trebui să se bazeze pe fapte și să fie adaptat cerințelor viitorului;

26. consideră că cadrul de guvernanță economică al Uniunii trebuie revizuit pentru ca regulile privind datoria să devină mai simple și mai ușor de aplicat și să fie conceput astfel încât să sprijine creșterea economică pe termen lung, cu investiții publice și private adecvate;

27. consideră că un cadru revizuit de guvernanță economică ar trebui să analizeze modul în care se poate asigura un ritm specific de reducere a datoriei publice care să garanteze sustenabilitatea bugetară pe termen lung și creșterea durabilă și favorabilă incluziunii; solicită ca țintele de datorie publică să reflecte în mod corespunzător noua realitate economică, precum și problemele specifice fiecărei țări;

28. consideră că activele europene sigure ar îmbunătăți stabilitatea financiară și propagarea efectelor politicii monetare și ar contribui la consolidarea rolului internațional al monedei euro;

29. este conștient de faptul că deficitele bugetare foarte mari în 2020 și în 2021 și pierderea nominală a PIB se vor reflecta în ponderea datoriei din PIB;

30. admite că ratele scăzute ale dobânzilor reduc presiunea asupra politicii bugetare, prin reducerea costului serviciului datoriei publice; insistă ca implicațiile ratelor scăzute ale dobânzii, posibila modificare a mediului ratelor dobânzilor și eventualele măsuri viitoare de politică monetară să fie luate în considerare în mod corespunzător în analiza sustenabilității pe termen mediu a datoriei publice; ia act de faptul că primele de risc ale statelor membre pot crește, în special în cazul țărilor cu datorii mari sau în creștere și că acest lucru ar putea exercita o presiune suplimentară asupra politicii bugetare, precum și asupra economiei;

31. subliniază că se preconizează că costurile serviciului datoriei vor rămâne scăzute în viitorul apropiat, datorită faptului că o parte considerabilă din povara datoriei este acoperită de scadențe lungi și, uneori, de obligațiuni cu randament negativ, și că deficitele primare vor fi probabil compensate de diferențele favorabile dintre ratele dobânzilor și creșterea economică; constată că situația actuală pozitivă a costurilor serviciului datoriei publice se poate schimba relativ rapid, în timp ce reducerea sustenabilă a datoriei publice durează mult mai mult; consideră că avantajul unui cost scăzut al serviciului datoriei reprezintă o oportunitate de a susține și de a reduce treptat nivelurile ridicate ale datoriei către un nivel sustenabil, de a stimula creșterea potențială și de a consolida economia;

32. subliniază că există probleme structurale care determină rate de creștere asimetrice între statele membre; consideră că creșterea economică nu este singurul obiectiv, deoarece o economie în serviciul cetățenilor și îndeplinirea obiectivelor Pactului verde și ale Acordului de la Paris necesită un sprijin politic specific, inclusiv eforturi bugetare;

33. reamintește, pe lângă reforme, importanța politicilor de stimulare a creșterii și a investițiilor publice și private sustenabile, care urmăresc să mărească potențialul de creștere și să realizeze obiectivele UE centrate pe tranziția verde și cea digitală și să îmbunătățească potențialul de creștere, competitivitatea și productivitatea, precum și să stimuleze piața unică; reiterează că investițiile și cheltuielile orientate spre viitor au efecte pozitive asupra sustenabilității datoriei pe termen mediu și lung; invită statele membre să aplice politici bugetare sustenabile, menținând, în același timp, investițiile publice finanțate la nivel național și care sprijină creșterea;

34. invită Comisia să efectueze o analiză cuprinzătoare și transparentă a sustenabilității datoriei publice pentru a veni în sprijinul factorilor de decizie când stabilesc o traiectorie de ajustare adecvată, clară și transparentă, specifică fiecărei țări; subliniază utilizarea unor instrumente și tehnici inovatoare, cum ar fi testele de rezistență și analiza stocastică, pentru a reflecta mai bine riscurile la adresa dinamicii datoriei publice (cum ar fi diferențele de creștere a dobânzilor, structura datoriei, demografia și sustenabilitatea) și a calității cheltuielilor publice;

Cadrul de coordonare a politicii bugetare a UE

35. invită Comisia ca, în cursul procesului de revizuire, să reflecteze asupra rolului politicii bugetare în economia europeană, abordând deficiențele identificate deja în cadrul bugetar al UE înainte de izbucnirea epidemiei ([29]), precum și cele apărute ca urmare a acesteia;

36. invită Comisia să evalueze modalitățile de promovare a sustenabilității bugetare și a normelor anticiclice și să ia în considerare simplificarea cadrului și îmbunătățirea autonomiei Comisiei în ceea ce privește aplicarea normelor într-un cadru mai responsabil, cu un grad mai mare de asumare a responsabilității; solicită și mecanisme de flexibilitate bine definite și declanșate în mod transparent, ori de câte ori această flexibilitate este bine justificată prin asigurarea unei mai mari eficacități și credibilități; subliniază importanța unui cadru care să asigure coordonarea politicilor bugetare, să ia în considerare modificările economiilor și ale condițiilor de finanțare și să țină seama de particularitățile și obiectivele de politică ale statelor membre; în plus, consideră că cadrul UE pentru coordonarea politicilor bugetare ar trebui să permită promovarea creșterii durabile și favorabile incluziunii pe termen lung a UE, menținând în același timp garanțiile împotriva riscurilor la adresa sustenabilității datoriei;

37. ia act de faptul că Consiliul bugetar european propune reconstruirea cadrului bugetar al UE pe trei principii: (i) pilonul datoriei – un obiectiv al ratei datoriei și o traiectorie descendentă de ajustare pentru fiecare țară în parte, (ii) un indicator unic al performanței bugetare – adică o regulă privind cheltuielile pentru țările cu datorii care depășesc obiectivul ratei datoriei și (iii) o clauză derogatorie generală susținută de un aviz pe baza unei analize și recomandări independente;

38. subliniază necesitatea unei traiectorii realiste și transparente de ajustare a datoriei, specifică fiecărei țări, pentru a se adapta mai bine la realitățile țărilor și pentru a reflecta gradul de sustenabilitate a datoriei statelor membre;

39. consideră că, conform propunerii Consiliului bugetar european, o regulă privind cheltuielile care plafonează ([30]) cheltuielile publice nominale atunci când datoria publică a unei țări depășește un anumit prag poate să asigure norme bugetare mai transparente și mai stabile în UE; consideră că rata de creștere a plafonului de cheltuieli ar depinde de creșterea potențială preconizată a producției, de inflația preconizată și de distanța față de pilonul datoriei; constată că costurile cu serviciul datoriei și plățile pentru indemnizațiile de șomaj (la rate nemodificate) sunt excluse, iar creșterea cheltuielilor este ajustată pentru a ține seama de impactul modificărilor discreționare ale veniturilor publice (și anume, ratele impozitelor directe și indirecte);

([29]) Consiliul bugetar european (2018), Raportul anual pe 2018, septembrie, EFB și Consiliul bugetar european (2020), Raportul anual pe 2020, septembrie.

([30]) Un plafon stabilit pentru 3-5 ani care va depinde de creșterea potențială preconizată a producției, de inflația preconizată și de distanța față de ancora datoriei.

Joi, 8 iulie 2021

40. ia act de faptul că traiectoria specifică fiecărei țări, dublată de asumarea responsabilității de către statele membre va consolida credibilitatea și va îmbunătăți respectarea normelor de către statele membre; constată, de asemenea, că traiectoria specifică fiecărei țări ar trebui să rezulte dintr-o analiză economică transparentă și cuprinzătoare și dintr-o discuție între statele membre și Comisia Europeană, în contextul semestrului european, în cadrul căreia ar putea fi avută în vedere, ori de câte ori este cazul, o consultare cu Consiliul bugetar european și cu instituțiile bugetare independente naționale;

41. subliniază că regulile privind cheltuielile au funcții de stabilizare automată integrate ([31]); observă că acestea s-au dovedit mai eficiente pentru reducerea tendinței de prociclicitate a politicii bugetare ([32]); subliniază importanța stabilizatorilor automați în contextul incertitudinilor în creștere; ia act și de recomandarea Consiliului bugetar european de a crea un cont de compensare în care să se acumuleze abateri de la creșterea planificată a cheltuielilor primare nete;

42. atrage atenția asupra faptului că indicii de măsură ce stau la baza cadrului de guvernanță economică trebuie să poată fi ușor de observat și de controlat de responsabilii de elaborarea politicilor, pentru a spori transparența și inteligibilitatea atât pentru responsabilii de elaborarea politicilor, cât și pentru public; observă că noțiuni precum analiza deviației PIB nu îndeplinesc aceste criterii; subliniază că, în perioada postcriză, incertitudinea din jurul deviației PIB va fi și mai mare decât în trecut; susține că, deși creșterea potențială a producției nu poate fi observată și trebuie estimată, este mai puțin probabil să fie revizuită decât deviația PIB;

43. propune, în acord cu Consiliul bugetar european, o clauză derogatorie generală care să fie recomandată de Comisie în cazul unor evoluții economice neprevăzute și decisă de Consiliu și care să poată fi susținută de un aviz bazat pe o analiză economică independentă și bine definită, pentru a reduce complexitatea și a menține capacitatea de a acționa în cazul unor circumstanțe neprevăzute; cu toate acestea, în cazul în care este implicat un organism independent, subliniază necesitatea unor clarificări suplimentare cu privire la componența acestuia, pentru a asigura obiectivitatea în aprecierea normelor, ceea ce i-ar asigura independența și ar garanta că nu se vor înregistra întârzieri;

44. subliniază că, atunci când finanțele publice sunt supuse unor presiuni, există tendința de a reduce investițiile guvernamentale; ia act de faptul că actualele probleme economice, sociale și de mediu din UE necesită eforturi specifice în direcția socială, a schimbărilor climatice și a digitalizării; subliniază importanța cadrului de guvernanță economică al UE în a permite guvernelor să protejeze investițiile publice fără a pune în pericol sustenabilitatea datoriei; subliniază că trebuie depuse eforturi suplimentare pentru a îmbunătăți calitatea finanțelor publice; solicită să se pună un accent mai mare pe calitatea datoriilor publice în noul cadru revizuit; subliniază că calitatea finanțelor publice îmbunătățește sustenabilitatea datoriei pe termen lung a țării și consolidează potențialul de creștere pe termen lung;

45. subliniază opinia Consiliului bugetar european potrivit căreia unele cheltuieli clar delimitate pentru stimularea creșterii durabile ar trebui excluse din plafonul de creștere a cheltuielilor primare nete;

46. evidențiază că veniturile publice sunt o parte importantă a sustenabilității finanțelor publice și stabilitatea lor poate contribui la o strategie credibilă de reducere a datoriei publice; invită statele membre să acționeze pentru a combate în continuare frauda fiscală, evitarea obligațiilor fiscale și evaziunea fiscală, precum și spălarea de bani; reiterează faptul că acțiunile eficiente din partea statelor membre în acest domeniu insuflă încredere în modul de administrare a finanțelor publice; ia act de necesitatea de a asigura o politică responsabilă în materie de cheltuieli pentru a evita creșterea impozitelor;

47. observă că Consiliul bugetar european a fost un susținător puternic al introducerii unei capacități bugetare comune la nivel european, care să creeze stimulente pentru mai buna respectare a normelor bugetare ale UE; constată și că acest aviz a fost împărtășit de alte instituții, cum ar fi FMI și BCE;

([31]) „*EBF Assessment of EU fiscal rules with a focus on the six and two-pack legislation*" (Evaluarea de către Consiliul bugetar european a normelor bugetare ale UE, cu accent pe pachetul privind guvernanța economică și pe pachetul privind supravegherea și monitorizarea bugetare): „plafonul net al cheltuielilor primare are o proprietate integrată de stabilizare automată: atunci când producția reală crește mai lent decât în ritmul evoluției producției potențiale, creșterea cheltuielilor primare nete va depăși creșterea cheltuielilor primare nete, în timp ce creșterea ponderii cheltuielilor în PIB va contribui la stabilizarea economiei; invers, atunci când PIB-ul real crește mai repede decât tendința, cheltuielile nete se vor reduce ca procent din PIB."

([32]) Manescu, C., Bova, E. (2021), „*Effectiveness of national expenditure rules: evidence from EU member states*" („Eficacitatea normelor privind cheltuielile naționale: date furnizate de statele membre ale UE").

48. salută inițiativele NGEU și SURE; subliniază că NGEU este finanțat prin emisiunea de creanțe garantate de bugetul UE; subliniază că creanțele emise de UE ([33]) vor pune la dispoziție noi active europene de calitate; invită Comisia să exploateze pe deplin potențialul pachetului de redresare și al instrumentului SURE pentru a îmbunătăți convergența între statele membre, a promova politicile UE și a reduce vulnerabilitatea UE la șocurile economice; ia act de faptul că actualele instrumente NGEU și SURE au fost concepute pentru a fi temporare și subliniază importanța unui plan transparent de rambursare a datoriilor create prin emiterea de obligațiuni NGEU și SURE;

Supravegherea dezechilibrelor macroeconomice

49. subliniază importanța procedurii privind dezechilibrele macroeconomice (PDM) în detectarea, prevenirea și soluționarea dezechilibrelor macroeconomice din UE; ia act de constatările Curții de Conturi Europene ([34]) potrivit cărora, deși mecanismul de punere în aplicare a PDM este, în general, bine conceput, potențialul său nu a fost exploatat pe deplin astfel încât să asigure preîntâmpinarea și corectarea eficace a dezechilibrelor; constată totodată că clasificarea statelor membre cu dezechilibre este lipsită de transparență, că publicul nu este informat cu privire la procedură și la implicațiile acesteia, iar recomandările nu promovează suficient măsurile de politică pentru abordarea acestor dezechilibre, în special în zona euro;

50. cere utilizarea efectivă a Raportului privind mecanismul de alertă (RMA), luând act de ultima revizuire tehnică de către Comisie a tabloului de bord al PDM, și salutând totodată analiza detaliată și cuprinzătoare care stă la baza raportului; insistă asupra faptului că tabloul de bord al procedurii privind dezechilibrele macroeconomice trebuie să se concentreze și să fie axat pe indicatori și praguri semnificative care să definească mai clar dezechilibrele din zona euro, precum și pe date concrete și transparente; reamintește că recomandările specifice fiecărei țări sunt orientări prospective adresate statelor membre; consideră că trebuie asigurată o mai mare conformitate cu recomandările mai puțin constrângătoare și că recomandările de țară specifice legate de PDM trebuie să se axeze pe acțiuni de politică care pot avea un impact direct asupra dezechilibrelor și pierderii competitivității și să respecte recomandările emise pentru zona euro, atunci când este cazul;

51. consideră că este esențial să existe o interacțiune clară și coerentă între PDM și Pactul de stabilitate și de creștere pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor lor;

52. sprijină în acest sens propunerile Consiliului bugetar european de a include considerente din PDM în stabilirea regulii privind cheltuielile menționate anterior, conform căreia, pe baza unui acord reciproc, țările cu deficite mari de cont curent ar avea un plafon mai scăzut pentru obiectivele lor în materie de cheltuieli, în timp ce țările cu excedent extern excesiv ar avea un prag mai ridicat pentru rata de creștere a cheltuielilor;

53. solicită o mai mare implicare a autorităților macroprudențiale pentru a identifica mai bine dezechilibrele macroeconomice din punct de vedere macroprudențial și a consiliilor naționale de productivitate pentru a spori înțelegerea comună a evoluțiilor macroeconomice în cadrul procesului PDM;

Guvernanța

54. subliniază importanța cadrului instituțional al UE și a metodei comunitare pentru a stabili și a asigura în mod eficace respectarea normelor, precum și pentru a proteja și a consolida asumarea și răspunderea politică solidă și subliniază că slaba asumare sau responsabilitate politică la nivel național exacerbează comportamentele de nerespectare a normelor;

55. insistă asupra consolidării legitimității democratice, a controlului și a răspunderii cadrului de guvernanță economică; consideră că, pentru a îmbunătăți asumarea răspunderii, trebuie alocate responsabilitățile la nivelul la care sunt luate sau puse în aplicare deciziile, parlamentele naționale controlând guvernele naționale, iar Parlamentul European controlând executivul european; subliniază, prin urmare, rolul instituțiilor și subliniază importanța asigurării unui echilibru adecvat al responsabilităților între diferitele instituții în punerea în aplicare a cadrului de guvernanță economică al UE;

([33]) Obligațiuni NGEU și SURE.
([34]) Raportul special nr. 03/2018: Audit al procedurii privind dezechilibrele macroeconomice (PDM), Curtea de Conturi Europeană.

56. reamintește că semestrul european este un cadru bine stabilit pentru coordonarea politicilor bugetare, economice, sociale și de ocupare a forței de muncă în întreaga Uniune Europeană; acesta sprijină obiectivele de lungă durată ale UE privind creșterea durabilă, finanțele publice sustenabile și convergența ascendentă; ia act de faptul că semestrul european, de la crearea sa, a fost extins pentru a include, printre altele, aspecte legate de sectorul financiar și fiscalitate, precum și obiective ale obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU; observă că, pentru a întări și mai mult reziliența economică și socială, UE trebuie să respecte principiile Pilonului european al drepturilor sociale; reamintește că promovarea creșterii sustenabile înseamnă promovarea politicilor bugetare care vizează realizarea unor poziții bugetare prudente pe termen mediu și asigurarea sustenabilității fiscale pe termen mediu, promovarea reformelor structurale echitabile din punct de vedere social, sporirea investițiilor pentru stimularea potențialului de creștere și sprijinirea unei tranziții incluzive către o economie sustenabilă și digitală; subliniază importanța unei mai bune cooperări în coordonarea politicilor între miniștrii ocupării forței de muncă și afacerilor sociale și miniștrii de finanțe, în special în zona euro; ia act de faptul că conceptul semestrului european a fost introdus prin Regulamentul (UE) nr. 1175/2011, care face parte din revizuirea guvernanței economice a UE, și că sunt binevenite propunerile Comisiei privind modalitățile de îmbunătățire a procesului semestrului european;

57. atrage atenția asupra lipsei de reprezentativitate ca fiind unul dintre principalele puncte slabe ale semestrului european; observă că elaborarea acestui cadru trebuie să conțină un set de obiective și orientări pe termen lung la nivelul UE care coordonează opțiuni de politică care să reflecte în mod corespunzător nevoile și prioritățile naționale, susținute de un dialog politic deschis și incluziv între UE și instituțiile naționale și părțile interesate; consideră că experiența din structura de guvernanță a Mecanismului de redresare și reziliență oferă o importantă ocazie pentru asigurarea reprezentativității la nivel național, pentru promovarea obiectivelor strategice ale UE, a creșterii durabile și a recomandărilor specifice fiecărei țări;

58. pledează pentru implicarea corectă a Parlamentului European în procesul semestrului european; subliniază că este importantă dezbaterea amplă privind definirea obiectivelor generale și a orientărilor;

59. reamintește că Acordul privind o mai bună legiferare prevede că Parlamentul European și Consiliul, în calitate de colegiuitori, trebuie să își exercite competențele în condiții de egalitate și că, prin urmare, Comisia trebuie să le trateze în mod egal și subliniază rolul și responsabilitatea parlamentelor naționale; reamintește că, în conformitate cu articolele 121 și 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Parlamentul European nu poate controla și nici modifica recomandările adoptate de Consiliu în cadrul semestrului european;

60. pledează pentru un control democratic mai riguros la nivel european și național, pentru a trage la răspundere guvernele naționale; subliniază că un nivel mai ridicat de asumare sau responsabilitate politică la nivel național duce la o mai bună respectare a normelor; solicită să se dezvolte în continuare cooperarea interparlamentară, de exemplu conferința prevăzută la articolul 13 din Pactul bugetar, pentru a permite purtarea unor discuții de substanță și oportune între Parlamentul European și parlamentele naționale, acolo unde este necesar;

61. admite importanța dialogului macroeconomic în UE pentru a îmbunătăți nivelul de asumare a politicilor și a accentua coordonarea politicilor, prin discuții la nivelul zonei euro și la nivel național cu reprezentanți ai guvernelor, federațiilor patronale și sindicatelor și să se aibă în vedere, la ambele niveluri, discuții cu băncile centrale;

62. reamintește că, în conformitate cu legislația în vigoare, comisia competentă a Parlamentului European poate invita președintele Consiliului, Comisia și, dacă este cazul, președintele Consiliului European sau președintele Eurogrupului sau chiar statele membre care fac obiectului unei proceduri anume de guvernanță economică să se prezinte în fața comisiei în cauză;

63. subliniază cât este de importantă aplicarea Pilonului european al drepturilor sociale și obiectivele de mediu în conformitate cu angajamentele UE în materie de climă, mediu și dezvoltare sustenabilă; solicită insistent Comisiei și Consiliului European să țină cont de aceste angajamente în guvernanța economică a Uniunii; solicită ca tabloul de bord social al Pilonului european al drepturilor sociale să fie utilizat pentru a monitoriza performanțele statelor membre din punctul de vedere al principiilor Pilonului; ia act de inițiativa Comisiei de a confirma că tabloul de bord social revizuit va face parte din cadrul de coordonare a politicilor în contextul semestrului european; ia act de faptul că liderii UE au salutat propunerea comună a partenerilor sociali europeni privind un set alternativ de indicatori pentru măsurarea progreselor economice, sociale și de mediu, pe lângă indicatorul de PIB, ca măsură de bunăstare pentru o creștere durabilă și favorabilă incluziunii; solicită ca tablourile de bord să fie mai bine reflectate în recomandările de politică;

64. consideră că alinierea politicilor bugetare naționale la angajamentele asumate de UE în cadrul Acordului de la Paris ar trebui să fie o prioritate și că conceptul de sustenabilitate competitivă și cele patru axe ale sale, identificate în Strategia anuală pentru 2020 privind creșterea durabilă, ar trebui să fie în continuare prioritățile generale ale strategiei de creștere pe termen lung a UE, în conformitate cu Pactul verde european; observă că schimbările climatice prezintă riscuri reale și grave pentru sustenabilitatea politicilor bugetare ale statelor membre;

65. este de acord cu evaluarea Curții de Conturi Europene, potrivit căreia recomandările specifice fiecărei țări din semestrul european necesită o concepere și aplicare mai bune ([35]); sugerează o mai bună direcționare a recomandărilor de politică către obiective de politică specifice fiecărei țări pe termen scurt și lung;

66. salută îmbunătățirile semnificative ale rolului instituțiilor fiscal-bugetare independente în procesul bugetar național, pentru a mări transparența și răspunderea politicii bugetare atât prin monitorizare, cât și prin analiză independentă; invită statele membre să se asigure că instituțiile bugetare independente îndeplinesc condițiile pentru a-și realiza responsabilitățile și sarcinile și subliniază că este important să se asigure responsabilitatea acestor instituții în fața Parlamentului European și a parlamentelor naționale, după caz;

67. subliniază că, pentru o mai bună asigurare a conformității, fiecare stat membru ar trebui să depună eforturi pentru a asigura asumarea clară a recomandărilor de politică economică și că, în acest context, ar trebui să se urmărească găsirea unui echilibru just între sprijinul reciproc, presiunea inter pares, stimulente și măsuri disuasive;

68. salută adoptarea unor acorduri interinstituționale între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs pentru introducerea de noi resurse proprii;

69. invită Comisia să reflecteze în continuare asupra conceperii și punerii în aplicare a programelor de ajustare macroeconomică, în special asupra necesității de a spori în continuare transparența, asumarea responsabilității și responsabilitatea democratică în procesul decizional, cu implicarea adecvată a părților interesate și a Parlamentului European; în acest sens, reamintește Comisiei și Consiliului poziția sa adoptată în ședință plenară cu privire la Regulamentul (UE) nr. 472/2013;

70. observă că statele membre în care există un program de ajustare macroeconomică sunt și sub supraveghere sporită în semestrul european și, dacă este cazul, pot fi efectuate revizuiri aprofundate;

71. constată că Eurogrupul și summitul zonei euro sunt formațiuni informale ale Consiliului Afaceri Economice și Financiare (ECOFIN); invită statele membre să acționeze în cadrul Uniunii pentru a garanta rolul de colegiuitor al Parlamentului European și dreptul acestuia de a exercita un control democratic;

72. solicită ca Eurogrupul să facă obiectul unui regulament de procedură care să sporească transparența procesului decizional și a responsabilității democratice; solicită stabilirea unui acord între Eurogrup și Parlamentul European cu privire la modul în care aceste obiective ar putea fi optim realizate; subliniază importanța mecanismelor care permit statelor membre care nu fac parte din zona euro să participe la discuții, după caz;

73. subliniază că se impune ca cadrul decizional pentru guvernanța economică a UE să fie supus metodei comunitare;

74. subliniază importanța unei dezbateri pe tema guvernanței economice în cadrul Conferinței privind viitorul Europei, purtate cu cetățeni, cu organizații ale societății civile, cu părți interesate de la nivel european, național, regional și local și cu partenerii sociali; în acest sens, consideră că viitoarea Conferință privind viitorul Europei poate servi drept forum potrivit pentru a discuta îmbunătățirea gradului de legitimitate democratică prin implicarea mai accentuată a Parlamentului European ca forum public și democratic în definirea și aplicarea regulilor comune ale UE privind coordonarea politicilor economice;

o

o o

75. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Eurogrupului, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

([35]) Curtea de Conturi Europeană.